

Begrundelse

Udpegningen af de mange beskyttelsesområder for fugle, grundvand, vandløb, kyster og senest fauna giver anledning til stigende bekymring hos de erhvervsdrivende og andre, der berøres. Der må skabes klarhed over, om der bliver tale om en indskrænkning i eksisterende muligheder. Det ønske har både ejendommenes ejere, men også i stigende grad kreditforeningerne. Der må endvidere skabes klarhed over, hvilke økonomiske konsekvenser det får for produktion, belåningsmuligheder osv., ligesom det må opklares, om der kan forventes yderligere pålæg. Det må endelig belyses, hvorledes reglerne forholder sig til grundlovens erstatningsregler og de almindelige bestemmelser i et retssamfund, herunder hvorfor man ikke bruger en regulær fredningsbestemmelse.

Svar (5/4 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Skov- og Naturstyrelsen har udarbejdet et forslag til udpegning af 175 EF-habitatområder, der for tiden er udsendt til høring hos en lang række erhvervs- og interesseorganisationer, samtlige amtskommuner, berørte kommuner og ministerier m.v. På baggrund af høringen og de efterfølgende forhandlinger vil der blive foretaget en endelig udpegning og præcis afgrænsning af områderne.

Udgangspunktet for styrelsens forslag har været i videst muligt omfang ikke at medtage intensivt dyrkede landbrugsarealer. Dette vil også være målet i forbindelse med den endelige afgrænsning af områderne.

Endvidere er de foreslåede områder i vidt omfang allerede undergivet en særlig form for regulering eller beskyttelse især som EF-fuglebeskyttelsesområder, fredede områder eller i kraft af naturbeskyttelseslovens generelle bestemmelser om beskyttelse af naturtyper.

Udpegning af et areal som EF-habitatområde medfører som udgangspunkt ikke andre indskrænkninger i de berørte erhvervsproduktionsmuligheder og produktionsomfang, end hvad der følger af lovgivningens almindelige regler. Hvis der i særlige tilfælde skønnes at være behov for yderligere beskyttelse af et

område i form af en speciel regulering af de eksisterende produktionsmuligheder, f. eks. for at fastholde løvtræsbevoksning på et skovareal, kan det derfor kun ske efter de regler, der gælder for pålæg af rådighedsindsænkninger. Der kan i disse ret få tilfælde blive tale om efterfølgende at gennemføre en fredning mod betaling af erstatning på sædvanlig måde eller om at indgå en plejeaftale med ejeren, også med økonomisk kompensation. Skov- og Naturstyrelsen har i den forbindelse bestræbt sig på at give en individuel orientering til de ejere, der forventes at blive berørt heraf.

Det følger af det anførte, at udpegningen af et areal som EF-habitatområde ikke som sådan er bindende for ejeren. Udpegningen betyder derimod en binding på myndighedernes, herunder især amternes og kommunernes arealplanlægning og enkeltsagsadministration efter lovgivningens almindelige regler. EF-habitatområderne skal bl.a. derfor på samme måde som EF-fuglebeskyttelsesområderne også optages i regionplanerne.

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 408 af 25. maj 1994 fastlægger afgrænsning og administration af EF-fuglebeskyttelsesområder og Ramsarområder, idet bekendtgørelsen dog for de områder, der ligger på havet, suppleres af statens højhedsret og andre særlige regler.

Bekendtgørelsen indeholder bl.a. en opregning af den lovgivning, hvor der ved planlægning samt ved behandling af ansøgninger om tilladelser, dispensationer m.v. skal foretages en vurdering af, om der vil blive tale om forringelser af områderne, således at der i givet fald eventuelt skal meddeles afslag på en ansøgning. Denne bekendtgørelse vil blive justeret, således at den også kommer til at omfatte EF-habitatområderne. Der vil ikke i forbindelse med udpegningen af EF-habitatområderne blive lagt op til ændringer i opregningen af den lovgivning, der er omfattet af bekendtgørelsen.«

Spm. nr. S 1321

Til miljø- og energiministeren (29/3 95) af:
Svend Erik Hovmand (V):

»Kan ministeren give tilsagn om, at der ikke vil blive tale om yderligere begrænsninger i erhvervslivets – herunder landbrugets – vilkår ud over dem, der følger af habitatsdirektivet?«